

FORRÁSKÖZLEMÉNYEK

MÉSZÁROS KÁLMÁN

AZ 1706. ÁPRILIS 18-I VEZSENYI ÜTKÖZET KURUC ÁLDOZATAI*

A Rákóczi-szabadságharc nyolc éve alatt mindössze hat nagy csatát tart számon a hadtörténetírás, vagyis hat olyan döntő jelentőségű összecsapást, amelyet a két ellenséges sereg főerői vívtak egymással. Ezekről az összecsapásokról maga II. Rákóczi Ferenc fejedelem is részletesen megemlékezik Emlékirataiban,¹ s valamennyiről modern feldolgozás áll rendelkezésünkre.² Ugyanakkor számos kisebb-nagyobb ütközet, csetepaté kíséerte végig a függetlenségi háborút, sőt nem túlzunk, ha azt állítjuk, ezek a „gerilla hadviselésre” emlékeztető epizódok jellemezték leginkább a kuruc–labanc összecsapások sorozatát. Általában e kisebb ütközetekről is bőséges ismereteink vannak, de számos jelentős, nagy veszteséggel járó ütközet részleteit mindmáig homály fedi. Így vagyunk az éppen háromszáz esztendővel ezelőtt a Tisza menti Vezsenynél³ vívott ütközettel is: a feldolgozások rendre hallgatnak róla, s a kiadott forrásokban is csak elszórt adatokat találhatunk. Pedig nem valami jelentéktelen csetepatéről van szó, mert e néhány forrásunk is egybehangzóan állítja, hogy abban a kurucok súlyos vereséget szenvedtek a császári zsoldban álló rácoktól, és mintegy száz halottat vesztek.⁴ Az alábbiakban egy újonnan feltárt forrást adunk közre, amely az ütközet kuruc veszteségeit veszi számba, név szerint felsorolva az elesettek, a sebesültek és a fogságba esettek neveit.

Valamennyi katona a fejedelem örökös hajdúvárosaiból, a Sajó és Hernád menti hajdútelepülésekről való, s a Gundelfinger Dániel parancsnoksága alatt álló lovasezredben szolgált. E települések történetét Dankó Imre önálló kismonográfiában dolgozta fel,⁵ Rákóczi-kori szerepükről pedig magunk is bővebben írtunk, közreadva a Zemlén vármege 1704. évi összeírásában szereplő helybeli katonák névsorát, valamint két további lét-

* A közlemény az Országos Tudományos Kutatási Alapprogram T 038212 sz. pályázatának keretében készült.

¹ II. Rákóczi Ferenc fejedelem Emlékiratai a magyarországi háborúról, 1703-tól annak végéig. Fordította Vas István. A tanulmányt és a jegyzeteket írta Kőpeczi Béla. A szöveget gondozta Kovács Ilona. Budapest, 1978. (Archivum Rákócziánium III. osztály: Írók. II. Rákóczi Ferenc művei I.) 335. o. (Koroncói), 345–348. o. (Nagyszombat), 359–361. o. (Pudmeric), 368–370. o. (Zsibó), 406–408. o. (Trencsén) és 412–413. o. (Romhány)

² A koroncói, nagyszombati, pudmerici, zsibói, trencsényi és romhányi csata történetét egytől egyig Markó Árpád dolgozta fel: II. Rákóczi Ferenc a hadvezér. Budapest, 1934. és *Uő*: II. Rákóczi Ferenc csatái. (Válogatott tanulmányok.) Sajtó alá rendezte Mészáros Kálmán. Budapest, 2003.

³ Vezseny ma Jász-Nagykun-Szolnok megyében fekszik, Szolnoktól délre, a Tisza egyik nagy kanyarulatában, a folyó jobb partján, Martfűvel átellenben. (A Tisza idei áradása kapcsán veszélyeztetett településként hallhattunk róla.)

⁴ Összehasonlításul: a kuruc és császári részről egyaránt 20–20 ezer fővel vívott nagyszombati csatában a két sereg vesztesége mindössze 400, illetve 600 főre tehető, a katasztrofális vereséggel végződő, a szabadságharc bukását is előrevetítő trencsényi csatában a kurucok vesztesége kb. 3000, Romhánynál pedig 3–400 fő volt. L.: Markó, 2003. i. m. 143., 231., 286. o.

⁵ *Dankó Imre*: A Sajó–Hernád-melléki [sic!] hajdútelepek. 2. kiad.: Sátoraljaújhely, 1991. (Az első kiad. még 1955-ben jelent meg Sárospatakon, a Sárospataki Rákóczi Múzeum Füzetei 1. számaként.)

számkimutatást,⁶ majd e folyóirat hasábjain közöltük az 1703. október 5-i (kiskun)halasi ütközetben elesettekről fellelt szórványos adatokat is.⁷ Az alábbi forrás tehát egyúttal újabb adalék egy viszonylag ismert alakulat és tájegység történetéhez, helytörténeti szempontból pedig már csak a kerek évforduló miatt is fokozott érdeklődésre tarthat számot.

Eddigi ismereteinket röviden a következőképp összegezhethetjük a vezensenyi ütközetéről: A Sajó melléki hajdútelepek 1706. szeptember 1-jén kelt összeírásában 211 elesett katonát vettek számba, s közülük 92-en Vezensenyél haltak hősi halált. Ennek a rációk elleni összecsapásnak a pontos idejét azonban nem tudtuk, Gundelfinger ezredes 1706. július 25-én Károlyi Sándorhoz intézett levelében csak annyit említ, hogy az „az elmúlt tavasszal” történt. Részletesebben szól viszont a veszteségekről, hangsúlyozva, hogy a rációk három kompániáját szétszórták, legjobb tisztjei elesetek, s ezért Steöszel Kristóf főstrázsamesteri (örnagyi) kinevezését kérte az alakulathoz.⁸ Forrásunkból most a pontos dátumot (április 18.) és a veszteségek részletes adatait is megismerhetjük. Ez utóbbiak tekintetében némi (Szerencsnél jelentős) eltérés mutatkozik a korábban ismert számadatokhoz képest, melyet a következő összehasonlító táblázatban szemléltethetünk:⁹

Település	Az 1706. szeptember 1-jei létszámtáblázatban*			A most közölt névjegyzékben		
	elesett	sebesült	rab**	elesett	sebesült	rab
Gesztely	6	–	–	4	2	1
Kesznyéten	20*	–	5	12	–	6
Megyaszó	28*	3	11	34	2	15
Szerencs	44*	2	9	26	3	11
Tiszalúc	24	3	–	17	2	2
Összesen	122	8	25	93	9	35

* A kimutatás csak a kesznyéteni, megyaszói és szerencsi elesettek számát köti kimondottan a vezensenyi ütközethez (e számadatokat külön megjelöltük egy *-gal), a többi településnél és az egyéb rovatokban (sebesültek és rabok) viszont nem jelzik a veszteség okát és idejét.

** A frissen szabadultakat is beszámítottuk.

Sajnos, nem tudjuk, mikor keletkezett a részletes névsor, csak valószínűsíthető, hogy nem sokkal az ütközet után, még jóval a szeptember 1-jei létszámtáblázat elkészítése előtt. Az eltérések okát is csak találgathatjuk. Feltehető, hogy közvetlenül az ütközet után elesettként összeírtak egy része idővel szerencsésen előkerült. Azt a fordított lehető-

⁶ Mészáros Kálmán: A Sajó–Hernád melléki hajdúvárosok katonaállítása a Rákóczi-szabadságharcban. = Hegyaljai felkelés 1697. Tanulmányok a felkelés 300. évfordulójára. (Szerk. Tamás Edit.) Sárospatak, 2000. (A Sárospataki Rákóczi Múzeum Füzetei, 36.) 225–247. o.

⁷ Mészáros Kálmán: Sajó–Hernád vidéki hősi halottak Kiskunhalason. Adatok az 1703. október 5-i halasi ütközet kuruc veszteségeihez. = *Hadtörténelmi Közlemények*, 116. évf. (2003) 824–832. o. A közlemény kissé átdolgozott és bővített változatát lásd még: Halasi Múzeum, 2. Emlékkönyv a Thorma János Múzeum 130. évfordulójára. (Szerk. Szakál Aurél.) Kiskunhalas, 2004. 139–146. o.

⁸ Kecskemét város és körzete. Iratok a Rákóczi szabadságharcból. Összeállította és jegyzetekkel ellátta: Bánkúti Imre. I. köt. Kecskemét, 1992. 214–215. o. (303. sz.) Megjegyezzük, hogy Bánkúti Imre nem közli a levél elég terjedelmes utóiratát, amely az aláírást követő belső oldalon található (valószínűleg lefelejtődött a Szerző által készítettet fénymásolatról), de abban a vezensenyi ütközetre vonatkozó utalás nem szerepel.

⁹ Az 1706. szept. 1-jei adatokat lásd korábbi közleményünkben: *Mészáros*, 2000. i. m. 242–245. o.

séget sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy az első, sebtében készített névjegyzék összeállítását követően további személyekről bizonyosodott be, hogy a csatatéren vesztették életüket. A sebesültek közül pedig néhányan utóbb belehalhattak sérüléseikbe, tovább növelve így a veszteségeket. Pontosabb választ csak újabb források előkerülésével adhatunk a felmerülő kérdésekre.

A jegyzéket összehasonlítottuk a Sajó–Hernád vidéki hajdútelepek két korábban közölt összeírásával is.¹⁰ Forrásunk 132 név szerint említett katonája közül¹¹ 54 fő szerepel az 1704 tavaszán készült vármegyei összeírásban, s ez 41%-ot tesz ki, míg az 1704-ben nem említett 78 új név a vezsenyi veszteségek névsorának 59%-a. A másik, 1708-ra keltezett összeírásban 38 nevet, a vezsenyi névsor közel 29%-át azonosíthatjuk.¹² Ebből 23 fő¹³ (a vezsenyi névsor 17,4%-a) szerepel az elesettek között. Ez túlságosan magas számnak tűnik ahhoz, hogy téves adatok vagy véletlen névazonosságok álljanak a háttérben, ezért úgy véljük, az eddig 1708-ra datált¹⁴ névsor nem készülhetett a vezsenyi ütközet után, hiszen abban sok elesett katona még élőként szerepel. Ergo: ez a névsor az 1704. április 8-i összeírás és az ütközet (1706. április 18.) közötti időben készült. Az egyelőre pontosan nem datálható (egyébként a vezsenyi ütközetben részt nem vett helységek, illetve kompániák: Ónod, Szederkény, Böcs és Hernádnémeti adatait is közlő) összeírás címe sem igazít el pontosan bennünket: „Ónod és hét hajdú helyekből mostanában¹⁵ menendő vitézeknek számok.” Ez azt sugallja, mintha újoncokról lenne szó, de 20 olyan nevet is találunk, amelyek mindhárom összeírásban megtalálhatók,¹⁶ vagyis már 1704-ben is katonáskodtak, s így később nem lehettek recruták. Az ennek kapcsán felmerülő kérdésekre is csak akkor adhatunk megnyugtató feleletet, ha újabb források alapján megvilágosodnak a még pontosan nem datálható (véleményünk szerint a másik két névsorhoz képest közbülső időből való) összeírás keletkezésének körülményei.

¹⁰ Zemplén vármegye 1704. ápr. 8-i összeírásának vonatkozó adatait lásd *uo.*: 233–241. o. (A nyomdai tördelés során sajnos kissé megváltoztatták a nevek eredeti sorrendjét, de ez semmiféle félreértést nem okoz.) A másik, 1708-ra datált összeírást Dankó Imre adta közre: *i. m.* 37–42. o. Dankó Imre nem jelzi forrása lelőhelyét, sikerült azonban megtalálnunk az eredetit (jelzete: MOL G 16. I. 2. d. No. 385.), és meg kellett állapítanunk, hogy a kiadott névsor elég pontatlan. Itt is megváltoztatták az eredeti sorrendet, ami számos félreértésre adhat okot (a nevek néhol nem a megfelelő településhez kerültek!), de a vezsenyi ütközet veszteségi adatait ez nem befolyásolja.

¹¹ A jegyzékben ennél több személyre történik utalás, mert a 87. sorszám alatt szereplő Lenárt Balásznak két katonáját említi, négy gesztelyi halottra és a két ugyancsak gesztelyi sebesült egyikére pedig név nélkül hivatkozik.

¹² Ebből azonban két fő személyazonossága kétes (67. sz.: István Deák és István Mester, 101. sz.: Tóth György zászlótartóként és rendfokozat nélkül), három esetben pedig felcserélve szerepel a maga helyett zsoldost állító gazda és zsoldosának személye, végül egy ízben apát és fiát különbözteti meg a két névsor. Így vezsenyi elesettként Bíró András, a másik összeírásban pedig zsoldosa szerepel (39. sz.); ugyanígy említve Kátóna Gáspár és zsoldosa (104. sz.); ugyanakkor Nagy János zsoldosát tüntették fel elesettként, a másik összeírás viszont magát Nagy Jánost említi (121. sz.). A megyaszói Kovács András elesettként szerepel a vezsenyi névsorban, a keltezetlen összeírásban viszont Kovács András fiát leljük fel (38. sz.), s ez az adat megengedné az utóbb említett forrás későbbi (az ütközet utáni) keletkezését.

¹³ Az előző jegyzetben említett bizonytalan eseteket (39. és 67. sz.) itt nem vettük figyelembe.

¹⁴ Az összeírás keltére csak egy, az irat címéhez jegyzett, közel egykorú 1708-as évszám („G. [?] 1708”) utal, amely azonban valószínűleg tévedés. Talán nem a névsor keletkezésének, hanem levéltárba helyezésének évét jelzi.

¹⁵ Dankó Imre ezt a szót téves *mustrában*-nak olvasta: *i. m.* 37.

¹⁶ E közlemény keretében nem vizsgáltuk azokat a lehetséges névegyezéseket, amelyek esetleg csak az 1704-es és a (szerintünk hibásan) 1708-ra keltezett összeírás relációjában áll fenn.

FORRÁSKÖZLÉS

Az irat lelőlehelye: Magyar Országos Levéltár, G 28. V. 2. f. A Rákóczi-szabadságharc levéltára. Gyűjteményes rész. Katonai iratok. Kuruc hadifoglyokra vonatkozó iratok. (90. doboz, fol. 2–3.) A későbbi hivatkozások megkönnyítése végett a névsort beszámoltuk, ez az eredetiben természetesen nem szerepelt. A keresztnevek helyesírását modernizáltuk (Balas = Balázs, Bálinth = Bálint, Ferencz = Ferenc, Gasi = Gazsi, Siga = Zsiga), a családneveknél azonban betűhívségre törekedtünk, de az olyan közismert nevekre, mint pl. a Szabó, kitettük a hiányzó ékezetet. A két korábban közzétett összezárással való egybevetés eredményét úgy jelentettük meg, hogy a hiányzó nevekre –, a névazonosságra pedig + jellel vagy az eltérő helyesírású névváltozattal hívtuk fel a figyelmet.

Anno 1706. Die 18. Aprilis a Vesenyénél esett szomorú kimenetelű harc alkalmatosságával
a Tiszán innen levő hét hajdú helységekben fegyver által megholt és Szegedre
keserves rabságra vitett szegény katonáknak laistroma.

MÁS ÖSSZEÍRÁSBAN VALÓ EMLÍTÉS
1704. ÁPR. 8. [1705/1706?]

Szerencsiek, kik az harczon meghóltak

1. Szerencsi Fő Hadnagy Vamos seu Faj Gergely	Vamos ¹⁷	-
2. Megyaszai Fő Hadnagy Szerencsen lakos Barbely János ...	Borbely ¹⁸	-
3. Putkaporos [!] István	-	-
4. Lázár István	+	+
5. Asztalos Ferenc	-	-
6. Berta András	Barta ¹⁹	-
7. Deme István	-	-
8. Német János	+	-
9. Fejes Mihály	-	-
10. Börvey István	Börvei	Börvei
11. Szétsi István	-	-
12. Szabó István	-	-
13. Kallay János	-	-
14. Homolya János	+	-
15. Gömbi István	+	-
16. Nagy Péter	+	+
17. Korda István	+	+
18. Nyikos Ferenc	-	-
19. Pellikány Zsiga	-	-

¹⁷ Vámos Gergely 1704-ben már (fő)hadnagy volt Lajos Gergely lovasezredében, s a szerencsiek zömmel az ő századában szolgáltak. A mostani összeírásból csupán egy katona, Berta András (6. sz.) tartozott 1704-ben más alakulathoz (lásd az ő nevéhez fűzött jegyzetet).

¹⁸ Borbély János 1704-ben még rendfokozat nélkül szerepel, de neve közvetlenül Vámos Gergely hadnagyé után következik az összeírásban, így nagy valószínűséggel ő volt a szerencsi század vicehadnagya. Eszerint később úgy léptették elő főhadnaggyá, hogy az időközben parancsnok nélkül maradt megyaszói század élére állították.

¹⁹ Berta vagy Barta András 1704-ben Szűcs János lovasezredében szolgált.

20. Kocsis György	+	-
21. Vékony János	-	-
22. Rozgonyi György	-	Rozgoni
23. Szadaý Gergely	-	-
24. Foke András	-	-
25. Takács Ferenc	+	+
26. Vajda István	+	+

Medgyaszay elesteknek számok

27. Horvath Tamás	+ ²⁰	-
28. Széplaki János	+	+
29. Jó Mihály	-	+
30. Sziliczeý István	Sziliczei	Szilicsej
31. Szeles György	-	-
32. Monaki István	-	-
33. Sziplaki Mátyás	-	-
34. Eröss Márton	Eröss	Eröss M. sebes
35. Katona György	-	-
36. Botos [?] Mihály	-	-
37. Tót Mihály	Tótt	Tot
38. Kovács András	+	K. A. fia
39. Bíró András	+	B. A. soldosa
40. Vitarius György	Vitalyus	-
41. Ködor István	Kodor	-
42. Fabján István	-	Fábián
43. Basi János	+	-
44. Bodvay Márton	-	-
45. Galvácsi [?] János	-	-
46. Császár Mátyás	Csaszar	-
47. Szabó Mihály	+	-
48. Szabó István	-	-
49. Szilágyi Ferenc	-	-
50. Szemere János	-	-
51. Lengi János	+	+
52. Lengi István	-	-
53. Sigó Nagy István	-	-
54. Sugár Péter	-	-
55. Nagy Mihály	-	+
56. Nagy Mátyás István	-	-
57. Kiss György	-	-
58. Szilassi András	-	-
59. Sípos János	-	+
60. Basi Mihály	-	+

²⁰ 1704-ben a megyaszói katonák döntő többségét (a jelen összeírásban is említettek mindegyikét) Harsányi István parancsnoksága alatt írták össze. Harsányi főhadnagy volt, de nem tudjuk pontosan, hogy századával melyik ezredben szolgált. Mivel öt megyaszói katonát nem Harsányi, hanem Lajos Gergely alakulatához soroltak, úgy tűnik, hogy Harsányi serege nem tartozott Lajos ezredéhez. (Ez alapján az a legvalószínűbb, hogy Harsányiék kezdetől Ónodai János deák ezredében harcoltak, amely alakulat János deák halálával Gundelfinger Dánielnek jutott, és amelybe időközben a korábbi Lajos Gergely-féle századokat is beolvastották.)

Luczi elestek

61. Vice Hadnagy Szabó János ²¹	+ ²²	-
62. Méhes András	-	Mehesz
63. Sajtós [?] János	Sajtós	Sajtós
64. Nagy Gergely	+	-
65. Gál István	+	Gáll
66. Bodzás Pál	+	-
67. István Deák	-	I. Mester?
68. Simon Mihály	Simon Mihók	-
69. Szabó György	+ ²³	+
70. Kovács Gergely	-	-
71. Kozma Péter	-	-
72. Varga Péter	-	-
73. Hajdu Mihály	+	-
74. Rácz Mihály	-	-
75. Kassay István	-	-
76. Hajdú János	+	+
77. Simon János	-	-

Kesznyetenbül elestek

78. Strása Mester Halasz János Deák	János Deák ²⁴	-
79. Kaplár Kún János	+	-
80. Virág György	+	Virágh
81. Both István	-	-
82. Both Mihály, és egy háztúl mindketten elesvén, maratt árvák XI.	-	-
83. Karancsi Szabó János	-	-
84. Pap András	-	-
85. Ongai István	-	-
86. Gál István	-	-
87. Lenárt Balásnak két harczon ²⁵ két katonája szolgált, ²⁶ fia és soldossa	Lenart Balázs	-
88. Szabó Márton	-	-
89. Monus Bálint	Monos	-

²¹ A következő sorban kihúzva: *Zászlótartó*; és mintha egy *I* kezdőbetűt is lejegyzett volna az összeíró, de ez is kihúzva.

²² Szabó János 1704-ben még a tiszalúci katonák élén szerepelt, mint Lajos Gergely ezredének hadnagya, vagyis nagy valószínűséggel százada élén álló főhadnagy volt, s később talán egy átszervezés (összevonás) során kapott alhadnagyi beosztást. (Csak zárójelben említjük meg, hogy 1704-ben még egy másik Szabó János is szerepelt a lúci katonák között. Nem kizárt ugyan, de mégis valószínűtlen, hogy időközben ő lépett elő vicehadnaggyá.)

²³ 1704-ben két Szabó György is szerepel a tiszalúci katonáskodók között.

²⁴ 1704-ben még ő és a következő Kún János is rendfokozat nélkül említve. A kesznyéteniek egyik fele Lajos Gergely, másik fele pedig Ónodi János deák ezredében szolgált korábban. A mostani összeírásból Békéssi Mihály (120.), Kun János tizedes (79.) és Virág György (80.) az előbbi, Halasz János deák strázsamester (78.), Lenárt Balázs (vö.: 87.), Monos vagy Monus Bálint és György (89. és 118.) pedig az utóbbi alakulathoz tartozott.

²⁵ Következik kihúzva: *két fia és egy k.*

²⁶ A rövidítve lejegyzett szó (*szglt*) így oldható fel, de értelemszerűen feltehető, hogy mindketten elestek.

Ezen helységekbeli akkor esett rabok Szegeden

MÁS ÖSSZEÍRÁSBAN VALÓ EMLÍTÉS
1704. ÁPR. 8. [1705/1706?]

Szerencsrúl

90. Strása Mester Kürthi Mátyás	-	-
91. Sári István	Saári	+
92. Csuka István, Sari Márton Eöttse	-	-
93. Molnár Péter	+	+
94. Német István	-	-
95. Nyíri Pál	-	-
96. Szűcs János	-	-
97. Lövey István	-	Lövei
98. Kádas Péter	+	-
99. Tót András	-	-
100. Farkas István	+	-

Medgyaszai rabok

101. Zászlórtartó Tóth György	-	Tót ²⁸
102. Kiss Ferenc	Kis	Kis
103. Veress István	-	Veres
104. Katona Gáspár	-	K. G. soldosa
105. Harsányi István	iffiu Harsanyi ²⁹	-
106. Horkai János	+	-
107. Bagoly Miklós	-	-
108. Harkácsi Bálint	-	-
109. Furér ³⁰ Pásztor János	-	+ ³¹
110. Bakó István	-	-
111. Lengi Lőrinc	-	-
112. Boda András	-	-
113. Buda Miklós	-	-
114. Mácsay György	-	-
115. Bagy [?] István ³²	-	-

Luczi rabok Szegeden

116. Zászlórtartó Hegedűs András	+ ³³	+ ³⁴
117. Ternyei András	-	Ternei

²⁷ A jegyzék végén csak egy gesztelyi sebesült nevét jegyezték fel.

²⁸ Ebben az összeírásban rendfokozat nélkül szerepel, így lehet, hogy csak névazonosságról van szó.

²⁹ Valószínűleg rokona, alighanem fia volt a hasonló nevű századparancsnoknak.

³⁰ A furér, furír (a német *Furier*-ből) altiszti rendfokozat volt.

³¹ Szintén rendfokozat nélkül említve.

³² Ez a név utólag beszúrva.

³³ 1704-ben a második helyen, közvetlenül Szabó János hadnagy után következik a lúciak névsorában, s bár rendfokozat nélkül említik, minden bizonnyal már ekkor tiszt volt. (A rangsor alapján vicehadnagy lehetett, s ha ez igaz, akkor ő is úgy kerülhetett alacsonyabb beosztásba, mint Szabó János. Lásd fentebb a 22. jegyzetet.)

³⁴ Ismét csak rendfokozat nélkül említve.

Kesznyeteniek

118. Monus György	Monos	-
119. Török István	-	-
120. Békéssi Mihály	Bekesi	-
121. Nagy János soldossa	-	Nagy János
122. Szalontay sóldossa	-	-
123. Csiszár Gazsi ³⁵	-	-

Gesztelyi rabok

124. Pataki István	-	-
--------------------------	---------	---

Ezen helységekbeli ekkor esett sebesek

Szerencsiek

125. Danka György	+	-
126. Körössy András	Körösi	-
127. Lazonyi István	-	-

Medgyaszaiak

128. Katona Demeter	-	-
129. Szabó György	+	+

Lucziak

130. Bujdosó András	-	-
131. Csordás Pál	-	-

Gesztelyi sebesek

132. Veress János	Veres ³⁶	-
-------------------------	---------------------------	---

³⁵ E név is utólag beszúrva. Bár új sorban szerepel, nem zárhatjuk ki, hogy a „Szalontay sóldossa”-ként szereplő vitéz nevééről van szó.

³⁶ Veres(s) János nevét 1704-ben még gyalogosként leljük fel Lóczi András regimentjében.